

Sokolská župa

OLOMOUCKÁ – SMRČKOVA

Župní zpravodaj

Červen 2017

Ročník: XXIII

Číslo: 2/17

NÁČELNICTVO INFORMUJE

Sletová štafeta 2017 - výzva jednotám

(Marie Skácelová, župní náčelnice, Antonín Skácel, župní náčelník)

Velkou celorepublikovou štafetou s doprovodnými programy chceme dát na vědomost všem, že se opět chystá XVI. všesokolský slet 2018 a současně také oslava 100. výročí založení republiky. Předání sletové štafety v naší župě bude 23.9.2017 na Horním náměstí před radnicí v 11.20 hod.

Doprovodný program započne v 10.00 hod. a bude trvat do 13.00 hod. Před radnicí bude k dispozici pódium s ozvučením, na kterém se mohou prezentovat jednotlivé jednoty cvičebním nebo kulturním vystoupením. **Žádáme tímto jednoty, která mají co nabídnout, aby nahlásily svou účast do župní kanceláře nejpozději do 30.6.2017.**

Kromě vystoupení na pódiu plánujeme po celou dobu doprovodného programu běžeckou štafetu dvojic, které budou obíhat vyznačenou trať na horním náměstí kolem radnice. Tato štafeta bude životaschopná pouze za předpokladu dostatečného množství účastníků. Jedná se o rekreační běh vhodný pro všechny věkové kategorie bez omezení. Neváhejte se k této aktivitě přihlásit a tím osobně podpořit XVI. Všesokolský slet. **Přihlášky jednot s uvedením počtu běžců zašlete do župní kanceláře nejpozději do 30.6.2017.** Dodržení termínu přihlášek je nezbytné pro sestavení scénáře celé akce.

Zúčastněné T.J. jako poděkování za aktivní přístup ke sletové štafetě obdrží pamětní stuhu s názvem akce a jejich jednoty. Zhotovení stuh zajistí župní kancelář podle seznamu jednot aktivně zapojených jakýmkoli způsobem do sletové štafety. 23.9.2017 si udělejte čas a přijďte v co největším počtu před Olomouckou radnicí.

Děkujeme předem za kladné přijetí našich výzev a těšíme se na spolupráci s vámi!

ZE SPORTU

Kadetky Sokola získaly pro Šternberk volejbalové zlato

(Milan Duda, T.J. Sokol Šternberk)

V seniorské kategorii patří volejbalistky Sokola Šternberk již ke stálým domácím extraligovým scénám. O největší úspěch klubu z nejmenšího města hrajícího nejvyšší soutěž ve volejbalu žen se teď ale postaraly šternberské hráčky do sedmnácti let, tedy kadetky. Ty na finálovém turnaji mistrovství České republiky své věkové kategorie vybojovaly zlaté medaile a titul domácích šampionek. Blahopřejeme!

Finálový turnaj mistrovství republiky volejbalových kadetek uspořádal o prvním březnovém víkendu na své palubovce vítěz dlouhodobé části extraligy, kterým byl tým Sportovního gymnázia Ludvíka Daňka Brno. Kadetky Sokola

Šternberk se na něj kvalifikovaly díky druhému místu v tabulce. Čtveřici adeptů na zlato doplnil ještě PVK Olymp Praha a Volejbal Plzeň. Všechny týmy se nejprve střetly systémem každý s každým a dva nejlepší celky z tohoto klání si vybojovaly právo utkat se na závěr o vysněný titul.

Mladé Šternberanky sice na úvod turnaje podlehly domácímu SG Brno 2:3, po excelentním výkonu proti pražskému Olympu a výhře 3:1 si ale s předstihem zajistily vstupenku do boje o zlato. Rozhodla o tom výhra Brna nad Olympem, takže v posledním utkání skupiny proti Plzni již Sokolu o nic nešlo, což se možná odrazilo i na výsledku 1:3 z pohledu Šternberka.

Nedělní finálový duel hostila Městská sportovní hala ve Vodově ulici, v níž hrají svá ligová utkání také ženy Králova Pole Brno. Soupeřkami hanáckého celku byly opět jako v úvodu turnaje volejbalistky Sportovního gymnázia Ludvíka Daňka s výraznou fanouškovskou podporou v hledišti.

A právě burčující ochozy ženou domácí tým k jasné výhře 25:14 v prvním setu. **„Naše děvčata se však nenechávají zaskočit a hned v úvodu druhé sady se dostávají do vedení díky kvalitnímu servisu a špičkové souhře mladé nahrávačky Dosoudilové s elitní útočnicí Orvošovou. Zisk setu poměrem 25:19 tým skvěle nastartuje a ve třetí části tvrdě drtíme soupeře i díky smrticím podání Hanouskové a zlepšené obraně v poli libera Oborné,“** okomentoval průběh finálového duelu trenér šternberských kadetek Jan Drešl. Jeho svěřenkyně získávají třetí dějství vysokým rozdílem 25:7, jenže vzápětí se vracejí opět do útlumu z úvodu střetnutí. Brno drží hned od počátku dvoubodový náskok a nic nepomáhají složené míče Ambrožové ani kvalitní bloky Soldánové a Vrabcové. Naopak, nepozornost Šternberanek v koncovce znamená výhru Brna 25:21 a vyrovnání na 2:2.

Sokolský tým si tak z Brna vedle zlatých medailí pro novopečené kadetské mistryně republiky odváží i ceny pro Denisu Dosoudilovou coby nejlepší nahrávačku turnaje, Lucii Hanouskovou jako nejlépe podávající a Gabrielu Orvošovou coby nejvíce bodující volejbalistku.

Mistrovský titul je velkým úspěchem nejen pro samotný Sokol Šternberk, ale i pro olomoucký ženský volejbal. Oba kluby totiž dlouhodobě úzce spolupracují a největší olomoucké talenty současnosti získávají ostruhy právě ve šternberských mládežnických družstvech v extralize. Naopak hráčky zlatého kadetského družstva Gabriela Orvošová a Barbora Oborná jsou už letos také členkami seniorského týmu žen Univerzity Palackého. **„V Olomouci vždy vyrůstaly velké individuality ženského volejbalu, což se samozřejmě odráželo i v kolektivních úspěších zdejších mládežnických celků. V nedávné minulosti se ale tato tradice trochu zadrhla a výsledkem je mimo jiné i to, že seniorský tým musel a stále ještě musí draze pořizovat opory z jiných tuzemských klubů i ze zahraničí.**

To samozřejmě není dobře a nejde to tak dělat v dlouhodobé perspektivě. Jsem proto velice rád, že na loňský titul mistryň republiky pro olomoucké starší žákyně letos navázaly právě šternberské kadetky, přičemž v řadě případů jde o ty stejné talentované hráčky," připomněl předseda Volejbalového klubu Univerzity Palackého Olomouc Jiří Zemánek.

Kadetky Sokola Šternberk vedla do bojů o zlaté medaile jako kapitánka Kristýna Soldánová, spolu s ní v základní sestavě nastupovaly Gabriela Orvošová, Michaela Ambrožová, Denisa Dosoudilová, Lucie Hanousková, Anna Vrabcová a jako libero Barbora Oborná. Na úspěchu týmu se z pozice střídajících hráček podílely Ema Kneiflová, Monika Jančová, Kristýna Jarošová, Monika Navrátilová a Tereza Dvořáková. Trenéru Janu Drešlovi pomáhali jako asistenti Miroslav Jehlář a Aneta Tobiášová, nezbytný servis zajišťovali statistik Filip Koryčanský a fyzioterapeut Ondřej Laštovička.

"Brigádnický" tenisový turnaj na Bělidlech

(Eduard Volek, člen odd. rekreačního tenisu Sokola Bělidla)

Takzvaný „brigádnický losovaný turnaj v tenisových čtyřhrách“ uspořádala jednota Sokol Olomouc-Bělidla oddíl rekreačního tenisu, jmenovitě br. Jiří Jančář, v pondělí 8. 5. 2017 od 8:30 hodin v areálu tenisových kurtů jednoty. Tato akce byla nám tenistům umožněna výhradně díky finanční podpoře členů, kteří v roce 2016 neodpracovali potřebný počet brigádnických hodin a tyto museli finančně nahradit. Turnaje se zúčastnily tyto vylosované dvojice:

Jiří Jančář + Eduard Volek, Jiří Husička + Martin Roško, Jiří Karbula + Miroslav Otáhal, Petr Hroch + Lubomír Piterka, Marek Šlezar + Tomáš Bartošek, Tomáš Machovský + Miroslav Daníček, Věroslav Kotík + Josef Dvorský.

Na kurtech jsme se sešli v 8:30 a po rozlosování do dvojic, celkem jich bylo 7, jsme se dohodli na herním systému „každý s každým“ a potom první dva páry hrály finále, 3. a 4. pár se utkal o 3. místo a 6. a 7. pár bojoval o „cenu útěchy“. Jirka Jančář zajistil za výše zmíněné prostředky bohaté občerstvení, pivo, limo, víno, v poledne se podávaly teplé párky a odpoledne byla studená večere. Rovněž počasí se vydařilo, po celý den bylo skoro jasno s teplotou těsně pod 20°C, tzn. ideální tenisové počasí. V poledne přišli nasát tenisovou atmosféru Jan Kubálek s manželkou. Po těžkých bojích turnaj vyvrcholil finálovým zápasem, po kterém se nakonec z **celkového vítězství** radovali Jiří Husička + Martin Roško, na **druhém místě** se umístili Marek Šlezar + Tomáš Bartošek a **třetí byli** Jiří Jančář + Eduard Volek. Cenu útěchy si odnesli Jiří Karbula + Miroslav Otáhal.

V 16:30 byly vyhlášeny výsledky, převzaty věcné ceny a potom byl turnaj oficiálně ukončen. Na závěr bych chtěl poděkovat všem zúčastněným tenistům za skvělou atmosféru a výbornou úroveň, br. Jančářovi za vzornou organizaci a počasí za to, že vyšlo na jedničku. Atak se mohl v pondělí radovat z celkového vítězství TENIS! Sportu zdar!

Tenisový turnaj O pohár Sokola Bělidla 2017

(Jiří Jančář, předseda odboru sportu T.J. Sokol Bělidla a účastník turnaje)

Vzhledem k tomu, že nám počasí na startu nové sezony moc nepřálo, všichni nadšenci bílého sportu na Bělidlech už netrpělivě vyhlíželi sobotu 27. května. V ten den se měl uskutečnit na místních kurtech Sokola Bělidla další ročník Turnaje O putovní pohár v losovaných čtyřhrách v tenise.

Začínalo se tradičně v 9.00 hodin losováním dvojic, které měly celý turnaj spolu odehrát. Hned od začátku se vyvrátily domněnky některých rýpalů (hlavně br.Šlezar a jemu podobní), že je vše už dopředu dané, kdo s kým bude hrát. Losování se zhostila dvojice bratrů Hroch a Tylich, a ta nám všem dávala záruku, že vše proběhne jaksi ...oukej ! Celkem se turnaje zúčastnilo 16 hráčů, jak členů našeho Sokola, tak hostů, kteří se k nám rádi vrací a přijali naše pozvání opět po roce si s námi změřit síly. Při losování se utvořily čtyři silné dvojice, které potvrdily svou kvalitu po celý turnaj a nakonec skončily na stupních vítězů.

Oběd během turnaje proběhl v místní restauraci Na Blajchu, který nám v rámci dobrých vztahů poskytl br.Rusek, za což mu patří velké díky !!! Po obědě se rozběhly boje ve čtvrtfinálových duelech a pomalu se rýsovaly dvojice na finálové klání. Některým dvojicím pomalu docházely síly, a tak např. dvojice Jančář - Fiala mohla na finále po nepřesné hře v semifinálovém klání zapomenout. (Nakonec tato dvojice skončila na třetím místě a získala bronz.)

Finále, které se hrálo tradičně na dva vítězné sety, se lépe vydařilo dvojici Hroch-Šlezar, kteří ve finále smetli dvojici Husička-Kotík 6-3 a 6-1 a mohli se radovat jak ze zlatých (skoro) medailí, tak z krásných pohárů. Na závěr se hrála ještě tradiční cena útěchy, kterou vyhrála dvojice Machovský-Tylich. Po skončení bojů jsme rozdali hodnotné ceny všem umístěným hráčům, které nám věnovala naše jednota, a následně celý turnaj mezi sebou rozebrali a v klidu se rozešli do svých domovů.

Pamětní deska Václava Morávka (1904–1942) v Olomouci

(P. Kreisinger, M. Vyhlídal)

Jméno štábního kapitána Václava Morávka, nejmladšího příslušníka dnes již legendární protinacistické odbojové skupiny Tři králové (Balabán – Mašín – Morávek), je výrazně spjato nejenom s Prahou, ale i s Olomoucí. Právě v tomto moravském městě strávil dvanáct let svého krátkého života. Morávek sem přibyl v srpnu 1925 jako čerstvý absolvent Vojenské akademie v Hranicích na Moravě, a právě zde začal jeho služební život důstojníka z povolání. Celou profesní kariéru pak v Olomouci působil u Dělostřeleckého pluku 107. Mnichovská krize ho zastihla jako velitele remontní baterie v hodnosti štábního kapitána. Pro úplnost dodejme, že právě v Olomouci se Morávek mohl seznámit se svým pozdějším spolubojovníkem pplk. Josefem Mašínem (1896–1942). Ten zde totiž v letech 1927–1928 působil jako velitel dělostřeleckého učiliště pro důstojníky v záloze a mimo to tady měl silné rodinné vazby – pocházela odsud jeho manželka. Dalším možným můstkem napojení na pplk. Mašína mohla být i další osoba se silnou spojitostí na Olomouc – škpt. děl. Ctibor Novák, Mašínův švagr a Morávkův spolužák z Vojenské akademie.

Pamětní deska jako trvalá připomínka na tohoto hrdinu protinacistického odboje byla slavnostně odhalena na domě v Šemberově ulici č. 2, a to při příležitosti 75. výročí Morávkova tragického úmrtí a zcela symbolicky také v den vyhlášení protektorátu Čechy a Morava. Slavnostní akt proběhl ve čtvrtek 16. března 2017 za účasti veřejnosti, armády a zástupců města. Úvodní slovo pronesl primátor Antonín Staněk, o pohled historika se postaral náměstek primátora Pavel Urbášek. Za olomouckou jednotu Československé obce legionářské promluvil Tomáš Brenza, který upozornil na to, že hrdinů Morávkova formátu je potřeba v každé době, a to i dnes. Slavnostního aktu se také zúčastnil vzácný host v podobě dcery pplk. Josefa Mašína – Zdeny Mašínové mladší.

O důstojnou atmosféru v průběhu celého aktu se postarali příslušníci Armády České republiky. „Dobovou“ atmosféru zajistili uniformovaní členové klubu vojenské historie *Pěší pluk 6. Hanácký generála Janina*, symbolizující Morávkovu službu v předmnichovské armádě a v neposlední řadě se akce zúčastnili také krojovaní členové Sokolské župy Olomoucké – Smrčkovy.

Sokolové nechyběli u vzpomínky na Gustava Frištenského

(Tomáš Labounek, župní vzdělavatel a starosta Sokola Hodolany)

Dne 4. dubna 2017 se sokolská stráž naší župy ve složení bratři Kapounek, Labounek a Švanda zúčastnili pietní akce na litovelském hřbitově k připomenutí velkého sportovce, patrona Sokola a vlastence, Gustava Frištenského. Akci organizoval spolek Gustava Frištenského, jehož členkou je praneteř Gustava Frištenského a ředitelka litovelského muzea, Zdena Frišenská. Akce se také zúčastnili zápasníci z Olomouce a bojovník proti komunismu a válečný veterán Vladimír Hučín. Po projevu o životě Gustava, bratr Švanda zatroubil sokolské písně. Po pietním aktu jsme se přesunuli do litovelského muzea, kde má Gustav Frištenský stálou výstavu.

Gustav Frištenský se narodil jako jedno ze šesti dětí v obci Kamhejek. Ve čtrnácti letech ho rodiče poslali na učení ke kováři. Zde mu jeden ze starších spoluučňů nastražil žhavou podkovu, která mu způsobila vážné popálení ruky. Po tříměsíční domácí léčbě se již do kovárny nevrátil, ale šel do učení na řezníka. Po vyučení vyrazil, jak bylo tehdy zvykem, na zkušenou do světa. Místo dostal v Brně u řezníka a uzenáře Moritze Soffera. Zde po krátkém čase začal navštěvovat místní Sokol a atletický klub Hellas. V roce 1900 vyhrál svůj první mezinárodní závod, který se konal v Praze. O tři roky později se stal amatérským mistrem Evropy, když v Rotterdamu vyhrál soutěž v řeckořímském zápase. V té době měřil 186 centimetrů a vážil 94 kilogramů.

Jeho vítězství však mělo i stinnou stránku, po návratu do vlasti zjistil, že jeho místo řeznického tovaryše bylo obsazeno. V převážně německém Brně byl pro Frištenského velký problém sehnat si novou práci a úspory pomalu docházely. Asi po půl roce tak kývl na jednu z četných nabídek a vydal se na dráhu profesionálního zápasníka. Od roku 1917 žil v Litovli, vlastnil statek v Lužicích u Šternberka, který mu byl jako součást Sudet po Mnichovské dohodě v roce 1938 zabaven. Po roce 1945 mu byl statek navrácen (vypleněný Rudou armádou) a poté byl kolektivizován.

Později zápasil v USA a vystupoval v cirkusech (např. ve známém cirkusu Kludský), v roce 1929 se stal profesionálním mistrem Evropy, když vyhrál v pražské Lucerně. Za druhé světové války byl vězněn za odbojovou činnost, zde byl pro spoluvězně velkou oporou. Po roce 1945 vystupování zanechal. Po válce rozdělil svých 150 000 Kčs ženám po zemřelých četnících. Roku 1947 ovdověl. V roce 1956 obdržel titul Zasloužilý mistr sportu. Zemřel 6. dubna 1957 v Litovli, kde je pochován.

V obci Kamhejek je jeho dřevěná socha.

POBYT V PŘÍRODĚ

Letošní Závody Zálesácké Zdatnosti v Sokolské župě Olomoucké-Smrčkově

(Luboš Toušek, starosta T. J. Sokol Olomouc-Bělidla, člen župní komise PP)

Hned v úvodu musím ubezpečit pečlivého čtenáře, že se do nadpisu opravdu nevloudila chybička (jak nám často se škodolibostí tropí "tiskařský šotek"). Opravu to množné číslo je tam naprosto oprávněně! Protože: letos jsme uspořádali nejenom naše tradiční župní kolo ZZZ (společně s okresním kolem ČASPV Medvědí stezkou), ale měsíc poté i přebor ČOS v ZZZ. No, zůstaňme nohama na pevné půdě - zatímco to župní kolo jsme opravdu uspořádali, se vším všudy, ten přebor vlastně pořádala komise PP ČOS, která určitými organizačními věcmi pověřila naši župu. Ale vezměme to pěkně popořádku...

Župní kolo ZZZ a regionální kolo MS proběhlo, bohužel, v již dlouhá léta zaběhnutých zvyklostech: docela dobře připravený závod - velmi nízká účast závodníků - nakonec absolutní spokojenost všech zúčastněných (tedy až na ty nízké počty závodníků). Mám-li hovořit konkrétně, tedy ze 2 sokolských jednot (Bělidla, Chválkovice) účast 6 závodníků a ze 3 jednot ČASPV (Olomouc Město, Radost, Sokol Příkazy) byla účast 25 závodníků. Uznejte sami, pohled na tato čísla každého organizátory doslova bolí...

To na přeboru ČOS v ZZZ, který se uskutečnil na stejném místě jako župní kolo (pochopitelně s jinou trasou a jinými úkoly), byly pocity nás organizátorů diametrálně odlišné. Ono to bylo vlastně celé naprosto jiné. Musíme hned na začátku přiznat, že podobnou akci jsme v naší župě nikdy neorganizovali, a tedy že jsme ke všemu s přeborem souvisejícímu přistupovali velmi poctivě a odhodili jsme jakoukoli rutinu, která se nám, mnohaletých organizátorům ZZZ přirozeně vnucovala. Trpělivě a disciplinovaně jsme přijímali veškeré rady, které nám bohatě poskytovala komise PP ČOS, i když v některých případech jsme si upřímně mysleli, že by dobře míněná rada mohla směřovat přesně opačným směrem, tedy od nás k pevně stanoveným zvyklostem a pravidlům přeboru ČOS (podle našeho názoru někde až s příliš pevnými "mantinely..."). Ale dost obecných řečí a podívejme se na přebor ČOS, letos konaný ve dnech 19. až 21. května v Radíkově u Olomouce, podrobněji.

Celkem bylo do organizace zapojeno 52 rozhodčích (ředitel závodu L. Toušek, hlavní rozhodčí O. Šalbaba, stavitel trati J. Nemrava) a zúčastnilo se 27 tříčlenných hlídek v kategorii st. žactvo, 22 tříčlenných hlídek v kategorii dorost a 6 dvoučlenných hlídek v kategorii dospělí (posledně jmenované kategorie - "dospělák" - byl vlastně letošním experimentem, jakýmsi nultým ročníkem, ale o tom později). Kromě 14 kontrolních stanovišť na trati byla součástí ZZZ ještě další 3 stanoviště mimo trať - KPR, ohně a azimutový běh (ten pouze pro dorost).

Vedle těchto "závodů" proběhlo dále několik doprovodných akcí: noční hra v přilehlém fortu Radíkov pro župní výpravy, prohlídka přístupných prostor Fortu spojená s hledáním mincí pomocí detektoru kovů, ukázka a výuka rukodělných prací které se využívají na táborech Sokola Bělidla, lukostřelba, lanové aktivity, hry na hřišti a FLY Joga.

Letos poprvé vyzkoušený závod pro "odrostlé" bývalé závodníky, kteří se ale ještě nechtějí vzdát možnosti zazávodit si, takzvaný "Dospělák", byl pojat zcela jinak, než byli závodníci doposud zvyklí. Na poměrně velkém prostoru lesa bylo rozmístěno 18 stanovišť (z nich pouze 4 obsazeny rozhodčím). Na stanovištích byly umístěny nejrůznější úkoly (různé šifry, orientační trasa, rostliny, hvězdná obloha, odhady, mapové značky, významná místa, zdravotvěda, stopy zvířat, šplhání pomocí prusíků, uzly, vaření na ohni, střelba a pila + sekera...). Závodníci měli závodnickou legitimaci a mapu, podle níž poznali kde se jaký úkol nalézá, ale neměli žádnou stanovenou trasu - svůj postup si volili podle vlastního uvážení (například jednoduchost cesty, atraktivnost daného úkolu...). A také měli stanoven časový limit (3 hodiny), který nesměli překročit - navštívení všech kontrol nebylo podmínkou. (Autorem byl br. J. Nemrava, na realizaci se podílel br. L. Michalík.)

Tento závod se setkal vesměs s kladnými odezvami a jsou dobré předpoklady pro jeho opakování i při dalších ročnících přeboru ZZZ ČOS. (Statistické vyhodnocení úspěšnosti není k dispozici.)

Na závěr stojí za zmínku noční beseda vedoucích župních výprav, z níž pod vedením zkušeného moderátora z FTK UP Olomouc vyplynulo několik požadavků a zásadních názorů na změnu zaběhnutých zvyklostí:

- památky - zjednodušení, zmenšení počtu pro výběr možných památek
- rostliny - dle možnosti přednostně využívat stromy, květiny přímo rostoucí v terénu (namísto mnohdy nepřehledných obrázků)
- vyvarovat se ve všech otázkách tzv. "chytáků" (například nesouhlas se zařazením znaku "=" do otázek z morseovky)
- stav, kdy většina závodníků správně odpoví na otázky, nepovažovat za nepříznivý a "degradující" ZZZ na "pouhý" přespolní běh
- omezit zásahy komise PP ČOS do organizace závodu, a to zejména ve všech případech, kdy se nejedná o zjevný nedostatek a chybný postup, ale pouze o jiný přístup k práci, neodpovídající doposud zaběhnutým zvyklostem.

Není pochyb o tom, že po letošním přeboru ZZZ v Radíkově u Olomouce proběhne ještě dlouhá diskuse a výměna názorů. Zdá se však, že v zásadě bude organizační práce naší župy považována za přínos a hodnocena pozitivně.

No a jaký by to byl článek o ZZZ, kdyby neuvedl výsledky. Nuže:

Přeborníkem ČOS v ZZZ na rok 2017 v kategorii žactvo se stala hlídka župy Plk. Švece (E. Kostková, P. Konečná, M. Svoboda), na 2. místě župa Podkrkonošská a na 3. místě župa Barákova;

Přeborníkem ČOS v ZZZ na rok 2017 v kategorii dorostu se stala hlídka župy Jana Podlipného (D. Unzeitig, D. Kadlec, D. Rádl), na 2. místě župa Plk. Švece a na 3. místě župa Jihočeská. Vítězné hlídky obdržely **putovní sekeru ZZZ** (žactvo zlatou, dorost stříbrnou), vítězná hlídka "dospěláku" dostala **putovní zlatý kotlík**.

Ptáte, jak dopadlo naše župa? No, moc slavné to nebylo, ale vzhledem k tomu, že v našich jednotách ZZZ není tou nejdůležitější aktivitou, můžeme být vlastně spokojeni. Naši župu reprezentovaly 2 tříčlenné hlídky kategorie žactvo a umístily se takto:

Na 15. místě hlídka Vašíčková V. Cupáková Z. (obě Bělidla), Skácel A. (Chválkovice) a **na 19. místě** hlídka Burianová I., Šlezarová A, (obě Bělidla), Hartman D. (Chválkovice), z celkového počtu 27 hlídek.

Z NAŠICH JEDNOT

Závody "dvoustopých a malých vozide" ve Velké Bystřici

(Jarka Pechová, cvičitelka PD)

V pořadí již čtvrtý ročník závodů kol, odrážedel a koloběžek, který organizuje naše Tělocvičná jednotka Sokol Velká Bystřice, se tentokrát konal v sobotu 20. května 2017. Tato sportovní akce pro děti probíhala již tradičně v Zámeckém parku a jeho blízkém okolí. Připravena byla kratší trasa pro mladší děti, delší trasa pro starší a na ty nejmenší na plastových motorkách čekalo malé kolečko v parku. Děti se registrovaly od 14:30, při registraci dostaly startovní čísla a byly

zařazeny do kategorie podle věku a podle zvoleného dopravního prostředku. Jako tradičně bylo nejvíce závodníků v kategorii do 5let, kteří jeli jak na odrážedlech, tak na kolech. Ale i další kategorie dětí závodících na kolech a koloběžkách byly dostatečně obsazené. Závodníci, kteří se umístili na prvních třech místech

v každé kategorii, dostali od pořadatelů medaili, diplom a od partnera závodů, města Velká Bystřice, krásné ceny. Od dalšího partnera, firmy RideOn, specialisty na koloběžky, obdržely děti poukazy na zapůjčení koloběžek, a ti na prvních místech také roztomilého medvídka.

I přesto, že počasí tentokrát moc nepřálo, si přišlo zazávodit 58 dětí a všechny bojovaly s plným nasazením a úsilím. Na dětech i rodičích bylo vidět, že si závodů užili.

Všem zúčastněným patří velké poděkování za účast a partnerům za spolupráci.

Roztančená křelovská sokolovna

(Miroslav Dokoupil - člen T.J. Sokol Křelov a účastník akce)

V sobotu 13. května 2017 se v sále sokolovny v Křelově uskutečnila dvouhodinová akce pod názvem NÁCVIK COUNTRY TANCE. Sešlo se nás celkem 10 párů od desetiletých až po sedmdesátileté. Pod vedením cvičitelky Jany Pelclové jsme se v rámci rozcvičky naučili základní kroky Country I a Country II. Potom jsme se učili Country promenádu a Country čtverylku. Většina účastníků byli country začátečníci, a tak z našeho snažení vznikla občas mírná motanice. Za pomoci zkušené cvičitelky jsme však vše s humorem zvládli. Přiznám se, že při pohledu na zkušené country tanečnický mě nikdy nenapadlo, že při nácviku se můžeme také pěkně zapotit. Proto nám přišly vhod krátké přestávky na odpočinek. Ale i oddychové přestávky jsme využili aktivně. Jindra Dvořák nám předvedl své umění s pasteveckým bičem. Pěkně nám nad hlavami bičem zapráskal, což bylo zajímavé a líbilo se nám to. Někteří si to i vyzkoušeli a sem tam některý práskanec se jim i podařil.

Myslím si, že tato podvečerní akce se velmi vydařila. Dobře jsme se pobavili a něco nového se naučili. Byl bych velmi rád, kdyby takovéto akce byly častěji a cvičení v country tancích se opakovalo, abychom si kroky lépe zapamatovali a v tancování se zdokonalili. Snad by se časem přidali i další zájemci. Mohu to všem vřele doporučit – pohyb je zdravý a tělo ho potřebuje.

Memoriál Vojtěcha Vyroubala v Křelově

(Kateřina Špundová náčelnice T.J.Sokol Křelov)

Jako každý rok i letos proběhl velice oblíbený Memoriál Vojtěcha Vyroubala, kde si změřili sílu všichni přítomní běžci ve svých kategoriích. Letos tento závod proběhl 7.5.2017 v počtu 54 běžců a okolo 25 diváků.

V kategorii kočárky, kde běží rodič s dítětem v kočárku, se zúčastnili 3 maminky a tudíž každá dostala medaili. Na prvním místě se umístila Vávrová Veronika s Valentýnkou, druzí se umístili Špundová Olga s Damienkem a třetí skončila Kateřina Špundová s Matýskem.

Dále běželo nejmladší žactvo, kde soutěžilo 13 dětí do 6 let věku. Bronzovou medaili získala Alžbětka Švastalová, stříbrnou Ondra Pelcl a zlatou Radimek Poprava.

V kategorii mladší žačky a žáci ve věku 6 až 10 let běželo 6 děvčat a 5 kluků, vzdálenost 300 metrů. U děvčat zvítězila Magdalenka Peřinová, druhá se umístila Korhoňová Kristýnka a třetí byla Krčková Lucie. U chlapců zvítězil Tomeš Martin, druhý byl Filip Dittmer a třetí Matěj Baláš.

Dále běželi i starší žačky a žáci ve věku od 11 do 15 let na vzdálenost 500 metrů. U děvčat soutěžilo 5 dívek a jako třetí se umístila Huslarová Monika, druhá byla Krčková Lucie a zvítězila Kristýna Jelčová. Rovněž v pěti závodících se utkali chlapci a na třetím místě se umístil Murárik Tomáš, druhý byl Pelcl Vojta a první byl Vachutka Jaromír.

Kategorie dorost, tato kategorie byla smíšená, běželo 5 běžců 1500 metrů dlouhou trať. Třetí místo obsadil Murárik Tomáš, druhé místo Vachutková Alena a první místo s velkým předstihem získal Josef Peřina.

Další kategorie byly Kmotřenky, starší ženy, běžely 200 metrů a zúčastnilo se jich 6. Tak jako minulý rok se dámy rozhodly být první úplně všechny, a tak se i stalo. Tomu říkám stmelení kolektivu.

V hlavní kategorii ženy běžely 4 odvážné dámy vzdálenost 1500 metrů. O třetí místo se dělily dvě dámy, a to Gajdáčková Dana a Balášová Lucie, druhé místo získala Westphalová Lenka a první místo patřilo Pelclové Janě, která kromě medaile a malé pozornosti získala i putovní pohár.

V hlavní kategorii Mužů na 3000 metrů běželo 7 zdatných chlapců. Třetí byl Peřina Pavel, druhý Forejt Kamil a na prvním místě se umístil Radek Cimprich. Také jako u žen získal vítěz kromě medaile a pozornosti putovní pohár.

Ráda bych pochválila všechny nadšence a příznivce běhu za neskutečný boj a dobrou náladu. Bylo to moc znát. U dětí tento zápal do boje byl znát natolik, že malá hrstka z nich běžela na svou žádost ve dvou kategoriích, jmenovitě to byla Krčková Lucie a Jelčová Kristýna a z chlapců to byl Tomeš Martin a Murárik Tomáš. Patří jim můj velký obdiv.

Jsem ráda, že o tento závod je stále větší zájem a do budoucna je namístě se zamyslet nad doděláním více závodních čísel, protože si tyto číslice museli závodníci půjčovat.

Dalším závodům a akcím Zdar!

Slet čarodějnic aneb přelet nad křelovskou pevností č. XX

(Jindřich Dvořák, náčelník T.J. Sokol Křelov)

Také letos jsme se rozhodli na naší cvičitelské schůzi uspořádat další pálení čarodějnic. Domluvili jsme se, že připravíme 6 stanovišť, kde děti budou plnit úkoly od čarodějnic. Děvčata z aerobiku si opět vzala na starost výrobu čarodějnice. A i když si při výrobě děvčata dělala srandičky, tak se jim čarodějnice povedla. Naše Kmotřenky si vzaly na starost tři stanoviště a děvčata z rumbly a aerobiku také tři.

Celou akci jsme z technických důvodů přenesli na jinou pevnůstku pod Křelovem, tzv. „dvacítku“, tady se jí říká „motorkářská“. Musím říct, že pán, který tam provozuje restauraci byl velice vstřícný a ještě tam zajistil skákací hrad, cukrovou vatu a skákání dětí na gumě. Počasí nám přálo, takže přes Křelov prošel pěkný průvod masek a ostatních človíčků. Přesto, že jsme měli připraveno 90 ks náhrdelníků, kde si děti vázaly čarovné korálky ze stanovišť, tak nám nestačily; děvčata, která to měla na starosti pak napočítala, že tam bylo asi 120 dětí!

Děkuji Magdě Dittmerové za přípravu náhrdelníků a technického zázemí, všem ženám a děvčatům, které se v rolích hodných čarodějnic postavily a připravily stanoviště, a děkuji panu Vítovi Vyroubalovi, provozovateli restaurace, za úžasnou spolupráci. S takovými lidmi se připravují bezva akce.

Jo, a co udělaná čarodějnice? Na hranici jsme ji spálili a čarodějny taneček zatančili.

RŮZNÉ

Cena města Olomouce pro br. Frydeckého

(Tomáš Labounek, župní vzdělavatel)

Bratr Milan Frydecký se narodil 10. dubna 1930 v Olomouci. Do Sokola se dostal jako tříletý chlapec. Věnoval se sokolské všestrannosti, atletice, gymnastice a brannému závodu. Již od mládí se organizačně zapojil do tohoto tělocvičného hnutí. Koncem padesátých let se stal náčelníkem Tělovýchovné jednoty Sokol Nové Sady. I po zrušení Sokola se dál aktivně podílel na veškerých tělocvičných akcích. Neodmyslitelně spjatý je s touto osobností nácvik na první celostátní spartakiádu v roce 1955. Se stejným nadšením se podílel na nacvičování všech spartakiád až do roku 1985, čímž měla Olomouc vždy zastoupení na Strahově.

Samozřejmě však byla pro bratra Frydeckého taktéž každodenní sportovní činnost. Po listopadu 1989 se aktivně podílel na obnovení T.J. Sokol na Nových Sadech, stal se opět náčelníkem, později starostou. V letech 1991-2001 zastával funkci náčelníka, poté v letech 2001-2007 byl místostarostou Sokolské župy Olomoucké - Smrčkovy. Funkci starosty T.J. Sokol Olomouc - Nové Sady vykonával až do roku 2013, kdy mu bylo 82 let. Nyní nadále pomáhá své nástupkyni s organizací a dosud cvičí oddíl rodičů a dětí.

Za svou celoživotní práci v tělovýchově získal několik významných ocenění. Nej-podstatnější jsou Cena fair play (1993), Čestné uznání hejtmána Olomouckého kraje (1995), Stříbrná medaile ČOS (2009). V roce 2016 mu byla udělena Zlatá medaile ČOS. Mimořádnou událostí v jeho tělovýchovném životě byla taktéž účast jako cvičence ve výpravě České obce sokolské do kanadského Toronta v roce 1992 na sokolské cvičení amerických sokolů.

Bratru Frydeckému přejeme ještě mnoho šťastných let se svojí, ale i se sokolskou rodinou.

Zlaté kadetky TJ Sokol Šternberk přivítali na radnici

(M. Duda, T. J. Sokol Šternberk)

Týmu volejbalistek - kadetek poděkovali ve čtvrtek 16. března za jejich dosavadní největší sportovní úspěch v obřadní síni radnice starosta Stanislav Orság a místostarosta Michal Oborný. Kadetky Sokola Šternberk vedla do bojů o zlaté medaile jako kapitánka Kristýna Soldánová, spolu s ní v základní sestavě nastupovaly Gabriela Orvošová, Michaela Ambrožová, Denisa Dosoudilová, Lucie Hanousková, Anna Vrabcová a jako libero Barbora Oborná. Na úspěchu týmu se z pozice střídajících hráček podílely Ema Kneiflová, Monika Jančová, Kristýna Jarošová, Monika Navrátilová a Tereza Dvořáková. Trenéru Janu Drešlovi pomáhali jako asistenti Miroslav Jehlář a Aneta Tobiášová, nezbytný servis zajišťovali statistik Filip Koryčanský a fyzioterapeut Ondřej Laštovička.

Neobvyklá olympiáda v Křelově

(Kateřina Špundová náčelnice T.J. Sokol Křelov)

V pondělí 22.5.2017 jsme se v Sokolovně sešli s nejmladším žactvem, mladšími a staršími žačkami a jejich rodiči a kamarády při slavnostním ukončení Olympijských her, které probíhaly celý loňský rok. Možná se ptáte proč probíhaly

celý rok? Odpověď je prostá, protože jsme tyto hry dělali opravdu poctivě.

Bylo 7 disciplín (běh, hod, obratnost, cyklistika, gymnastika, síla a skok), které byly děleny ještě do třech dílčích oblastí, a tudíž jsme tyto hry protáhli na jeden rok. Na konci se všechny disciplíny zprůměrovaly a vyšla vítězná cena, medaile. Jelikož děti byly nesmírně soutěživé, tak si opravdu všechny zasloužily medaile a diplom.

Na tomto vyhlášení se tedy tyto medaile a diplomy předaly za přítomnosti starosty Františka Novotného, náčelníka Jindřicha Dvořáka a pomocnic Moniky Latové a paní Jašíčkové, kterým chci moc poděkovat. Po tomto vyhlášení proběhlo velké focení a pak jsme vše ukončili, jak jinak, než hodinou plnou her. I zde děti svým rodičům ukázaly, jak jsou soutěživé a hravé. Bylo to opravdu dechberoucí, protože se her zúčastnilo 46 dětí, na kterých bylo vidět, že je to s námi baví, a to je pro nás moc důležité. Na závěr každé dítě dostalo dáreček jako odměnu a důkaz toho, jak jsme s nimi rádi.

OKV - okolo Křelova v noci (večerní běh nebo procházka temným Křelovem (Magdalena Dittmerová cvičitelka Sokola Křelov)

Původní plánovaný termín jsme museli přesunout na 17.3.2017. Zahájení bylo naplánované na 18 hodinu, ale celá akce byla ohrožena četnými přeháňkami, které provázely celé odpoledne. Ještě deset minut před startem lilo jako z konve a Kmotřenky, které měly hlídkovat na stanovištích vyčkávaly v sokolovně a odvážných závodníků bylo v daný moment pouze 5. Ale přes veškeré překážky přišlo přece jen více zarputilých závodníků ve věku od 15 měsíců do 15 let i s rodiči a prarodiči. Nakonec jsme rozdali 33 závodních kartiček s černobílým obrázkem tenisky a na každém stanovišti dle vzoru bylo nutné vybarvit část obrázku. V cíli každý předložil kompletně vybarvený obrázek tenisky a obdržel oplatek na posilněnou. Další občerstvení v podobě čaje pro děti a punče pro dospělé připravila Monika Latová.

V příštím roce nesmíme zapomenout na reflexní prvky. A nápady, jak pojmout další ročník máme taky, ale to už bude pro všechny překvapení.

Česká obec sokolská se věnuje výchově harmonické osobnosti po stránce tělesné i duchovní a klade přitom důraz na stránku mravní. Cílem je zdraví a prostředkem je sokolská všestrannost se širokou nabídkou sportů. Sokolskou myšlenku nabízí ve prospěch naší demokratické společnosti i k mezinárodní spolupráci.

Vydává: Předsednictvo výboru Sokolské župy Olomoucké – Smrčkovy
pro vnitřní potřebu

Odpovědná redaktor: Luboš Toušek
Uzávěrka tohoto čísla byla: 10. 6. 2017
Uzávěrka příštího čísla je: 10. 9. 2017

Do tohoto čísla přispěli:

M. Dittmerová, M. Dokoupil, M. Duda, J. Dvořák, J. Jančář,
T. Labounek, P. Kreisiger, J. Pechová, A. Skácel, M. Skácelová,
K. Špundová, L. Toušek, E. Volek, M. Vyhlídal

Župní kancelář: Olomouc, Rooseveltova 34; 779 00
tel.: 724 842 718;
e-mail: zolomoucka@seznam.cz, <http://www.sokol-zupaolomoucka.cz>

Vyhrazené hodiny župní kanceláře pro styk s jednotami:

pondělí, středa:	15 – 18 hod.
úterý, čtvrtek:	9 – 12 hod.
pauza na oběd:	12 – 12.30 hod.